

I Bijbelse Geschiedenissen

1. De geboorte van Jezus Christus

Als de tijd gekomen is die God in Zijn raad bestemd heeft en die Paulus noemt *de volheid des tijds* (Gal. 4:4), zendt God de engel Gabriël tot Zacharias, een priester. De engel zegt hem aan, dat zijn huisvrouw Elisabeth (hoewel zij beiden tot hoge ouderdom gekomen waren) een zoon zal baren, en dat hij zijn naam *Johannes*, dat is *aangename*, moet noemen. Hij is de voorloper van de Heere Jezus en hij zou komen, volgens de voorzeggingen, in de geest en de kracht van Elia.

Ongeveer zes maanden daarna wordt de engel Gabriël gezonden tot Maria, een zeer godzalige maagd, uit het geslacht van David. Hij maakt haar bekend, dat zij door de scheppende kracht van de Heilige Geest bevrucht zal worden en een Zoon zal baren. Zij krijgt het bevel Hem Jezus te noemen, omdat Hij de Zaligmaker zal zijn.

Na verloop van negen maanden baart zij haar eerstgeboren Zoon, Die ongeveer vierduizend jaren van te voren door God was beloofd en naar Wie door de gelovigen al reikhalzend was uitgezien.

Nu raken hemel en aarde in beweging. Een engel maakt de geboorte van de Zaligmaker bekend aan enkele herders. Een menigte van heilige engelen bekrachtigt dat, God verheerlijkend met deze woorden: *Ere zij God in de*

hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen (Luk. 2:14). De herders gaan daarop naar Bethlehem en vinden de nieuwgeboren Zaligmaker, in doeken gewonden, liggende in de kribbe en maken het alom bekend.

Daarop komen aanzienlijke wijzen uit het Oosten naar Jeruzalem en vragen naar de geboren Koning der Joden. Dit brengt een grote beroering in heel Jeruzalem teweeg. Herodes vergadert de grote raad van de Overpriesters en Schriftgeleerden om van hen te vernemen waar de beloofde Messias geboren zou worden. Hij zendt daarna de wijzen naar Bethlehem. Deze wijzen worden door een buitengewone ster geleid, een ster die voor hen heengaat en boven de plaats waar Jezus is, blijft staan. Zij vinden Hem en verheerlijken Hem.

Nog meer wordt de geboorte van de Heere Jezus bekend door de moord op de kinderen van twee jaar oud en daaronder in Bethlehem en in al de landpalen rondom, door Herodes aangericht, om de Messias als kind¹ te doden, denkende dat Hij onder de kinderen zou zijn. Maar Jozef en Zijn moeder, door Goddelijke openbaring vermaand zijnde, vluchten met Hem naar Egypte en daarna, in het Joodse land teruggekeerd, gaan zij wonen in Nazareth in Galilea.

1. 'in syne kleynheyd'

Als Jezus twaalf jaar oud is, geeft Hij blijk van Zijn Godheid² onder de leraars in de tempel, zodat zij zich ontzetten over Zijn verstand.

2. Zijn openbare bediening

Nadat Jezus Zich tot het dertigste jaar van Zijn leven verborgen heeft gehouden, begint Johannes de Doper te prediken, te dopen en de weg voor de Heere Jezus te bereiden. De Heere Jezus komt tot hem en wordt door hem gedoopt. Johannes kent Hem en maakt Hem aan het volk bekend.

Daarna vertoont de Heere Jezus Zich in het openbaar. Hij predikt met grote kracht en aangenaamheid en toont dat Hij de Zaligmaker is door ontelbare wonderen, die strekken tot genezing en verlossing van allerlei ellendigen. Hierdoor hangt al het volk Hem aan en Zijn gerucht verspreidt zich niet alleen onder de Joodse natie, maar komt ook in verschillende gewesten en landen buiten Kanaän. Maar omdat Hij niet komt met uitwendige heerlijkheid en niets doet tot oprichting van een aards koninkrijk en tot verlossing van de Joodse natie van de heerschappij van de keizer, en omdat Hij door het volk boven de Fariizeën en Schriftgeleerden geacht wordt, worden zij vervuld met nijdigheid en haat tegen Hem en zoeken Hem te doden.

2. 'geeft een Strael syner Godtheyt van sich'

Als de Heere Zijn loop heeft voleindigd, stelt Hij Zich, om Zijn offerande te volbrengen, tot een rantsoen voor de uitverkorenen. Hij laat Zich gevangen nemen, laat alles aan Zich doen wat van Hem is voorzien en laat Zich aan het kruis doden. Hij staat op de derde dag weer op, vaart na veertig dagen op ten hemel en stort tien dagen daarna op het Pinksterfeest de Heilige Geest uit over de apostelen. Door hun spreken in allerlei talen zijn drieduizend mensen op één dag bekeerd; zij gaan voort met prediken en het doen van wonderen en daardoor komt een grote menigte van vele duizenden Joden tot het geloof in Christus. Ja, het blijft niet bij de Joden, maar het Evangelie wordt ook verkondigd onder de heidenen, die het met grote begeerte horen, aannemen en bekeerd worden.

3. Paasfeest en Pinksterfeest

De Heere had voorheen de Joodse natie, door vele be-roerten van binnenuit en van buitenaf, voor een groot gedeelte verstrooid onder allerlei volken onder de zon. Van deze (verstrooiden) kwam elk jaar een ontelbare menigte naar Jeruzalem voor de drie feestdagen, naar het bevel van God. Omdat Pasen en Pinksteren kort na elkaar kwamen, bleven de meesten die ver afgelegen woonden, die tijd in Jeruzalem, om beide feestdagen te vieren.

De Heere beschikt het in Zijn voorzienigheid, dat Jezus op het Paasfeest wordt gekruisigd en na drie dagen weer

opstaat en dat op een buitengewone wijze op het Pinksterfeest de Heilige Geest wordt uitgestort. Een grote menigte Joden neemt Christus, als de langbeloofde Messias, aan. Dit baant de weg tot de bekering van de heidenen. Want als zij weer in hun land komen, vertellen ze in het land waar ze wonen wat in Jeruzalem is gebeurd en dat Jezus door velen als de Messias erkend en aangenomen wordt.

Als de verstrooide apostelen en andere gelovigen daarna in hun land komen, krijgen zij ingang onder de Joden en door die gelegenheid ook onder de heidenen.

4. Het Evangelie tot de heidenen gebracht

Terwijl het Evangelie onder de Joden toenam, zat de duivel niet stil, maar ruide zijn instrumenten op tegen Christen-Joden. De ingewortelde haat tegen Christus en tegen allen die in Hem geloofden en Hem als de Messias erkenden, zette de Overpriesters en Schriftgeleerden aan, om naar hun uiterste vermogen de gemeenten in Jeruzalem en Judea te vervolgen. Zij bewogen daartoe, zoveel zij konden, de stadhouders, die soms hun hand leenden tot de vervolgingen. Maar hoe groter die vervolgingen werden, hoe krachtiger het Evangelie doorbrak, totdat de bekering onder de Joden ophield, de verharding over de gehele natie uitgegoten werd en zij het Evangelie eendrachtig verstootten. Daardoor bleef het Evangelie onder de heidenen.

Het is een wonder dat het Evangelie zo snel onder de heidenen verbreid werd en in korte tijd geheel Azië, Afrika en Europa vervulde. *Hun geluid is over de gehele aarde uitgegaan, en hun woorden tot de einden der wereld (Rom. 10:18). En de Heere is gevonden van degenen die Hem niet zochten en is openbaar geworden dengenen die naar Hem niet vraagden (Rom. 10:20).*

Zo werden al de profetieën van de roeping van de heidenen vervuld en de Heere Jezus ontving de belofte: *Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting (Ps. 2:8). En hij zal heersen van de zee tot aan de zee, en van de rivier tot aan de einden der aarde (Ps. 72:8).*

5. Jeruzalem verwoest

Het Evangelie werd onder de heidenen bevestigd en de Joodse natie is verhard geworden. Toen heeft de Heere Zijn toorn op een buitengewone wijze over dat ondankbaar, boosaardig en Godvergetend volk, dat het bloed van de Heere Jezus – Die het verworpen had en Wiens dood het geëist had – over zichzelf en zijn kinderen gewenst had, uitgesproken. Jeruzalem werd gegeven in de handen van Titus Vespasianus, die de tempel en geheel Jeruzalem in de as heeft gelegd en met de grond gelijk gemaakt, ongeveer zeventig of twee en zeventig jaar na Christus' geboorte en ongeveer veertig jaar na Christus' hemelvaart. De Joodse natie werd onder alle volken van de aardbodem verstrooid en de uiterste versmaadheid en verachting is

overal op hen blijven liggen tot op deze dag.³ Zo is de stad, die weleer een sieraad van de ganse aarde was, de volkomenheid der schoonheid, de verzamelplaats van het volk van God tot Zijn dienst, zó verwoest, dat men de plaats niet meer (her)kent. Zo is de tempel, waarin de ceremoniële godsdienst werd bedreven, waarin God weleer tussen de cherubs woonde, met alle ceremoniële diensten, die al lang ten einde gekomen waren⁴ en onnut waren geworden, weggenomen. Maar het Evangelie werd in heerlijkheid en klaarheid onder de heidenen, die God dienden in geest en waarheid, verbreid.

3. Brakels tijd

4. 'die al lange uytgedient hadden'